

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 7Co/12/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4114237586
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Halmešová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4114237586.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lenky Halmešovej a členiek senátu JUDr. Eriky Madarászovej a JUDr. Marty Polyákovej, v spore žalobcu: L. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., K. XXX/XX, občan SR, proti žalovanému: Poľno SME s.r.o., so sídlom Remeselnícka 2, 941 11 Palárikovo, IČO: 34144714, právne zastúpený: JUDr. Jozef Mészáros, advokát s.r.o., so sídlom Jesenského 2, 811 02 Bratislava, IČO: 50657861, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky č. k. 18C/26/2019- 436 zo dňa 16. júna 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v zamietajúcom výroku napadnutej časti sumy 2.821,- eur, ako aj vo výroku o trovách konania **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému priznáva voči žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.1 Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. Žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o výške trov konania súd rozhodne osobitným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku. V dôvodoch svojho rozhodnutia poukázal na vykonané dokazovanie a po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 663, § 671 ods. 1,2, § 517 ods. 2, Občianskeho zákonníka, § 8 ods. 1, § 12 ods. 1 zákona č. 504/2003 Z.z. Poukázal na obsah žaloby žalobkyne doručenu pôvodne na Okresný súd Nitra dňa 30.12.2014, ktorou sa domáhala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť sumu 3.319,39 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % od 1.1.2012 zo sumy 3.313,39 eura za užívanie jej nehnuteľností za rok 2013, ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území X. M. číslo XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X. V doplnení žaloby zo dňa 17.02.2017 sa domáhala žalobkyňa zaplataenia žalovanej sumy za užívanie všetkých jej nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, kat.úz. X. M. za rok 2013, konkrétne pozemky registra „E“ nachádzajúce sa v k. ú. X. M., parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X.

1.2 Súd prvej inštancie v rámci vykonaného dokazovania zistil, že v konaní sp.zn. 16C/77/2001 žalobcovia podali voči žalobkyni v tomto konaní žalobu určovaciu žalobu, ktorou sa domáhali určenia, že nehnuteľnosti v katastrálnom území U. parc. č. XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X a XXXX/X o celkovej výmere 100.000 m² patrili do vlastníctva ich právneho predchodcu P. U.. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č.k. 16C/77/2001 zo dňa 20.10.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.4.2019 bola táto žaloba zamietnutá. Z výpisu z katastra nehnuteľností č. XXXX pre katastrálne územie X. M. vyplynulo, že žalobkyňa bola v čase podania žaloby vlastníkom sporných a nesporných nehnuteľností (pozri bod 14 a 15 tohto odôvodnenia). Z predloženej zmluvy o prenájme poľnohospodárskych pozemkov č. 2195/02 zo dňa 15.1.2004 mal súd preukázané, že žalobkyňa ako prenajímateľ a žalovaný ako nájomca uzavreli dňa 19.2.2004 zmluvu o prenájme poľnohospodárskych

pozemkov o celkovej výmere 10 hektárov, doba nájmu bola v článku III zmluvy dohodnutá na dobu určitú od 1.1.2002 do 31.12.2006, ročné nájomné bolo dohodnuté sumou 15.000,-Sk. Predmetom nájmu boli parcely v katastrálnom území X. M. o výmere 10 hektárov označené ako 4424/1 - 30/1. Z výpisu z UniCredit Bank zo dňa 10.12.2013 mal súd preukázané, že žalovaný dňa 10.12.2013 zaplatil žalobkyni sumu 900,- eur a z výpisu z UniCredit Bank zo dňa 26.8.2019 vyplynulo, že žalovaný zaplatil žalobkyni okrem iných platieb aj sumu 504,25 eura označenú ako nájom za rok 2013 za užívanie 10 ha pôdy v katastrálnom území X. M. parcelné číslo XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X spolu s úrokom z omeškania v sume 6,34 eura.

1.3 Súd prvej inštancie najskôr skúmal, či z hľadiska námietky litispedencie vznesenej žalovaným (písomné vyjadrenie zo dňa 02.04.2019) môže vo veci ďalej konať. Konštatoval, že žalobkyňa sa žalobou doručenou na Okresný súd Nitra dňa 30.12.2014 domáhala vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie nehnuteľností nachádzajúcich sa v katastrálnom území X. M. a s totožnou žalobou sa obrátila dňa 31.12.2014 na Okresný súd Trenčín. Obidva súde, teda Okresný súd Nitra aj Okresný súd Trenčín postúpili vec Okresnému súdu Nové Zámky. Konanie o žalobe postúpenej z Okresného súdu Trenčín bolo právoplatne zastavené Okresným súdom Nové Zámky v konaní č. 9C/204/2015. V konaní vedenom na Okresnom súde Nové Zámky pod č.k. 18C/26/2019, teda prekážka litispedencie neexistovala, súd teda mohol v konaní pokračovať. Pokiaľ išlo o návrh právneho zástupcu žalovaného na pojednávaní dňa 16.6.2020, aby súd rozhodol rozsudkom pre zmeškanie žalobkyne, súd prvej inštancie zastal názor, že pre rozhodnutie rozsudkom pre zmeškanie neboli splnené zákonné podmienky. Rozsudok pre zmeškanie môže súd vydať iba vtedy, ak je žalujúca strana v konaní úplne pasívna - nestačí teda, ak sa nezúčastní nariadeného pojednávania vo veci. Vzhľadom na doterajší priebeh konania súd nemohol predpokladať, či žalobkyňa nezašle dodatočne ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní. Podľa názoru súdu, teda neboli splnené zákonné podmienky rozhodnutia rozsudkom pre zmeškanie žalobkyne.

1.4 Z písomných podaní žalobkyne súd prvej inštancie usúdil, že žalobkyňa sa domáhala vydania bezdôvodného obohatenia, teda zaplatenia úhrady za užívanie všetkých nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX pre katastrálne územie X. M. za rok 2013, ktoré sú v jej vlastníctve. Nehnuteľnosti zapísané na liste vlastníctva č. XXXX vo vlastníctve žalobkyne je možné rozdeliť na nesporné pozemky a sporné pozemky. Považoval za nepochybné, že na nesporné pozemky teda parcely č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X a XXXX/X bola medzi žalobkyňou a žalovaným uzavretá v roku 2004 zmluva o nájme. V uvedenej zmluve bola riadne dohodnutá výška nájmu a doba nájmu. Ešte pred uplynutím skončenia tejto nájomnej zmluvy sa žalovaný pokúsil so žalobkyňou uzavrieť novú nájomnú zmluvu, žalobkyňa však na tento návrh nereagovala. Aplikácia ustanovenia § 12 odsek 1 zákona č. 504/2003 Z.z. účinného v čase podania žaloby bola zo strany žalovaného v plnom rozsahu v súlade so zákonom. Súd prvej inštancie nemal preukázané, že by žalobkyňa vyzvala žalovaného rok pred uplynutím času, na ktorý bol nájom dohodnutý, na vrátenie a prevzatie prenajatého pozemku. Zmluva o nájme z roku 2004 sa tak v súlade s citovaným ustanovením zákona č. 504/2003 Z.z. obnovila na ďalšie päťročné obdobie a po jeho skončení na ďalšie päťročné obdobie. V tomto smere súd poukázal na právny názor Krajského súdu Nitra v rozsudku sp.zn. 7Co/853/2015 zo dňa 22.6.2017. Súd mal jednoznačne preukázané, že žalovaný žalobkyni za užívanie nesporných pozemkov zaplatil za rok 2013 sumu 900,- eur, pričom žalobkyňa túto skutočnosť ani nespochybovala. Keďže žalovaný zaplatil žalobkyni za užívanie nesporných pozemkov dohodnutú sumu riadne a včas, nepatrí v tomto prípade žalobkyni nárok na zaplatenie úrokov z omeškania.

1.5 Ohľadom sporných pozemkov prebiehalo na Okresnom súde Nové Zámky v čase podania žaloby (teda aj v roku 2013) konanie vedené pod č.k 16C/77/2001, právoplatne skončené dňa 26.4.2019. Vlastnícke právo žalobkyne k sporným pozemkom bolo podanou žalobou spochybnené. Súd prvej inštancie sa priklonil k argumentácii právneho zástupcu žalobcu, že kvôli tomu, že bolo vlastníctvo sporných pozemkov napadnuté na súde nemohol sa žalovaný dostať do omeškania s úhradou nájomného za sporné pozemky skôr, ako sa konanie týkajúce sa sporných pozemkov právoplatne skončilo. Na uvedené pozemky žalovaný neuzavrel nájomnú zmluvu a nájom za tieto pozemky uhradil až po právoplatnom skončení súdneho konania vo veci. Za užívanie sporných pozemkov v roku 2013 uhradil žalovaný žalobkyni dňa 26.08.2019 sumu vo výške 504,25 eura, ktorá pozostáva zo sumy istiny (odplaty za užívanie v roku 2013) vo výške 497,91 eura, a z úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 497,91 eura od 29.05.2019 do 30.08.2019 vo výške 6,34 eura. Suma istiny vo výške 497,91 eura za užívanie sporných pozemkov v roku 2013 bola žalovaným určená s poukazom na výšku dohodnutého nájomného za užívanie nesporných pozemkov podľa Zmluvy č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004, ktorá bola ex lege platná a účinná aj počas roka 2013. Nesporné pozemky totiž so spornými pozemkami tvorili a aj v súčasnosti tvoria jeden spoločne obhospodarovaný celok, sú v obdobnej výmere a v rovnakej bonite.

1.6 Súd prvej inštancie nemal preukázané, že by žalovaný užíval pozemky vo vlastníctve žalobkyne bez právneho dôvodu, nemohol sa teda na jej úkor bezdôvodne obohatiť. Konštatoval, že žalobkyňa žiadnym spôsobom svoje tvrdenia uvedené v žalobe nepodložila dôkazmi, v konaní bola pasívna, v priebehu konania súdu zaslala dohromady 24 žiadostí o predĺženie lehoty na vyjadrenie sa vo veci. Avizovaný znalecký posudok, ktorý mal preukázať podľa všetkého cenu nájmu za pozemky v jej vlastníctve v roku 2013 v konaní nepredložila. Súd prvej inštancie dôvodil, že výsluch navrhovaných svedkov nebol zo strany žalobkyne žiadnym spôsobom odôvodnený, preto ho v priebehu konania zamietol. Vzhľadom k tomu, že súd nemal preukázané, že by žalovaný užíval pozemky vo vlastníctve žalobkyne v roku 2013 bez právneho dôvodu a keďže žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala výšku žalovanej sumy, súd žalobu v plnom rozsahu zamietol. O trovách konania súd rozhodol v súlade s §255 ods. 1 s prihliadnutím na § 262 ods. 1 C.s.p. Žalovaný mal v konaní plný úspech, súd mu preto priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

2.1 Rozsudok súdu prvej inštancie napadla v zákonnej lehote odvolaním žalobkyňa. V úvode odvolania poukázala na chronológiu súdneho konania, najskôr vedeného na Okresnom súde v Nitre pod sp.zn. 15C/228/2015 a následne na Okresnom súde Nové Zámky pod sp.zn. 18C/26/2019. Popisovala konanie C.. B., ktorá pracovala u žalovaného. Ďalej uviedla, že v predmetnom konaní ide o 5 parciel, ktoré boli napadnuté žalobou v konaní vedenom pod sp.zn. 16C/77/2001, pričom v tomto konaní bola úspešná a bolo potvrdené jej vlastníctvo. Očakávala zo strany žalovaného riadne finančné plnenie, čo sa však nestalo. Z tohto dôvodu žalovala aj doplatenie ostatnej výmery 10 hektárov na tzv. „nežalované parcely“ v počte 7 parciel. Následne žalobkyňa poukázala na ďalšie spory vedené na Okresnom súde Nové Zámky a Trenčín. Dôvodila, že ona nikdy nepodpísala zmluvu z 11.1.2012 vypracovanú žalovaným, čo má byť aj predmetom trestného konania. Žiadna právne platná zmluva o nájme medzi ňou a žalovaným neexistuje, preto považuje všetky vyjadrenia žalovaného v tomto smere za zavádzajúce.

2.2 Žalobkyňa ďalej v odvolaní poukazovala na procesný postup súdu prvej inštancie. Uviedla, že pokiaľ ide o pojednávanie dňa 24.1.2020 o 8,30 hod, žiadala súd vopred o určenie pojednávania až po 12 hod, pretože sa nevie z Trenčína vlastným vozidlom dostať na Okresný súd Nové Zámky do stanovenej hodiny, keďže ide o vzdialenosť 150 km. Súd však neakceptoval jej žiadosť. Napriek tomu sa na súd dostavila s určitým meškaním, napísala písomné ospravedlnenie, ktoré v ten deň (24.1.2020) podala na podateľni súdu o čom svedčí pečiatka súdu. Ďalšie pojednávanie bolo dňa 16.06.2020 o 13 hod, ktoré žiadala odročiť z dôvodu, že bola daná povinnosť nosenia rúšok a v tom prípade by nahrávka z pojednávania bola nezrozumiteľná a v budúcnosti nepoužiteľná. Záverom uviedla, že vzhľadom k tomu, že žalovaný zaplatil sumu 497,91 eura a 6,34 eura ako úrok z omeškania, žiada zaplatiť od žalovaného sumu 2821 eur a trovy konania.

3. Žalovaný k odvolaniu žalobkyne vo svojom vyjadrení uviedol, že podané odvolanie nespĺňa podľa nášho názoru základné náležitosti odvolania tak, ako sú tieto špecifikované v ust. § 363 C. s. p., a to z dôvodu, že v ňom nie sú uvedené žiadne konkrétne a v súlade s ust § 365 C. s. p. špecifikované odvolacie dôvody. Žiadne zo skutočností uvádzaných žalobkyňou nemajú absolútne žiadny vecný, skutkový alebo právny súvis s predmetom napadnutého rozsudku a neodôvodňujú žiadne potenciálne vady postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie. Z toho dôvodu navrhol odvolanie žalobkyne odmietnuť. Ďalej dôvodil, že žalobkyňa neuvádza žiadne argumenty, ktoré by vyvracali skutkové a právne závery súdu prvej inštancie. K záveru odvolania žalobkyne uviedol, že podľa § 371 C. s. p. žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť. V prípade, ak by sa odvolací súd z akýchkoľvek dôvodov nestotožnil s jeho návrhom na odmietnutie odvolania žalobkyne, navrhol odvolaciemu súdu rozsudok súdu prvej inštancie potvrdiť.

4. Žalobkyňa k písomnému vyjadreniu žalovaného uviedla, že v súčasnosti sa venuje vypracovaniu znaleckého posudku na vyčíslenie nájomného ohľadom jej nehnuteľností. Žiadala o predĺženie 10 dňovej lehoty na zaslanie vyjadrenia.

5. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 zák.č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku, ďalej len „CSP“) viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 CSP a § 380 ods. 1 CSP) a viazaný skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie (§ 383 CSP) prejednal vec bez nariadenia pojednávania s verejným vyhlásením rozsudku pri splnení si povinnosti upravenej v ustanovení § 219 ods. 3 CSP a po prejednaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne a odvolanie žalobkyne nie je dôvodné. Preto odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom

zamietajúcom výroku v časti sumy 2821 eur, ako aj vo výroku o trovách konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

6.1 Predmetom konania v zmysle žaloby bolo zaplatenie sumy 3.319,39 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % od 1.1.2012 zo sumy 3.313,39 eura zo strany žalovaného za užívanie jej nehnuteľností za rok 2013, ktoré sa nachádzajú v katastrálnom území X. M. číslo parcel XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X. V doplnení žaloby zo dňa 17.02.2017 sa domáhala žalobkyňa zaplatenia žalovanej sumy za užívanie všetkých jej nehnuteľností zapísaných na LV č. XXXX, kat.úz. X. M. za rok 2013, teda aj za parcely registra „E“ nachádzajúce sa v k. ú. X. M., parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/XX, parc. č. XXXX/X, parc. č. XXXX/X a parc. č. XXXX/X.

6.2 Okresný súd Nitra podaním zo dňa 20.1.2015 podanie žalobkyne postúpil Okresnému súdu Nové Zámky, kde bolo zapísané pod č.k. 5C/109/2015. Okresný súd Nové Zámky s postúpením veci nesúhlasil a spis predložil dňa 11.3.2015 Krajskému súdu v Nitre. Uznesením Krajského súdu v Nitre zo dňa 20.3.2015 Krajský súd vyslovil, že nesúhlas Okresného súdu Nové Zámky s postúpením veci vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod č.k. 5C/109/2015 je dôvodný. Vec opätovne napadla na Okresný súd Nitra, kde bola vedená pod č.k. 15C/228/2015. Na základe námietky žalovaného zo dňa 1.4.2019 týkajúcej sa miestnej nepríslušnosti Okresného súdu Nitra, Okresný súd Nitra prípisom zo dňa 4.4.2019 postúpil s poukazom na ustanovenie § 15 Civilného sporového poriadku v spojitosti s § 41 a § 43 Civilného sporového poriadku vec Okresnému súdu Nové Zámky, na ktorý vec napadla dňa 2.5.2019 a bola zapísaná pod č.k. 18C/26/2019.

6.3 Žalobkyňa podala v tej istej veci, teda vo veci vydania bezdôvodného obohatenia za užívanie jej nehnuteľností žalovaným v roku 2013 vo výške 3.319,39 eura s 8,5 % úrokom z omeškania zo žalovanej sumy od 1.1.2012 do zaplatenia žalobu dňa 31.12.2014 na Okresný súd Trenčín, kde bola vedená pod č.k. 20C/317/2014. Okresný súd Trenčín prípisom zo dňa 6.2.2015 vec postúpil Okresnému súdu Nové Zámky, na ktorý napadla dňa 30.3.2015 a bola vedená pod č.k. 9C/204/2015. Uznesením č.k. 9C/204/2015 zo dňa 14.12.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 4.10.2018 Okresný súd Nové Zámky konanie vedené pod č.k. 9C/204/2015 zastavil z dôvodu litispedencie.

7. Z obsahu odvolania vyplýva, že žalobkyňa odvolaním napadla rozsudok súdu prvej inštancie len v časti zamietnutia sumy 2821 eur, keďže žalovaný jej zaplatil sumu 497,91 eura a 6,34 eura ako úrok z omeškania. Vo zvyšnej časti nároku žalobkyne - sumy 498,39 eura s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % od 1.1.2012 zo sumy 3.313,39 eura do zaplatenia, rozsudok súdu prvej inštancie napadnutý nebol. Žalobkyňa v odvolaní namietala najmä procesný postup súdu prvej inštancie pri nariadovaní pojednávania a dôvodila, že žiadna právne platná zmluva o nájme medzi ňou a žalovaným neexistuje, z čoho odvodzuje svoj nárok na zaplatenie žalovanej sumy ako bezdôvodného obohatenia. Z uvedeného vyplýva, že nie je dôvodná námietka žalovaného, že odvolanie žalobkyne nie je vôbec odôvodnené a preto ho treba odmietnuť.

8. Odvolací súd najskôr skúmal namietané vady konania žalobkyňou spočívajúce v porušení práva na spravodlivý proces. Žalobkyňa namietala stanovenie pojednávania dňa 24.1.2020 na 9,00 hod, pričom poukazovala, že vopred žiadala súd o nariadenie pojednávania až po 12 hod, pretože sa nevie z Z. vlastným vozidlom dostať na Okresný súd Nové Zámky do stanovenej hodiny, keďže ide o vzdialenosť 150 km. Súd prvej inštancie neakceptoval jej žiadosť a v napadnutom rozsudku zároveň vysvetlil, že čas pojednávania vzhľadom na vzdialenosť bydliska žalobkyne považoval za primeraný. Z obsahu spisu vyplýva, že pojednávanie bolo odročené z iných dôvodov. Odvolací súd považoval postup súdu prvej inštancie za správny. Ďalšie pojednávanie bolo nariadené na 16.06.2020 o 13,00 hod, na ktoré sa žalobkyňa nedostavila ani neospravedlnila svoju neprítomnosť, preto súd pojednával v jej neprítomnosti. V odvolaní žalobkyňa poukazovala na to, že pojednávanie žiadala odročiť z dôvodu, že je povinnosť nosenia rúšok a v tom prípade by nahrávka z pojednávania bola nezrozumiteľná a v budúcnosti nepoužiteľná. K odvolaniu pripojila písomné ospravedlnenie zo dňa 01.06.2020 (vrátane podacieho lístka zo dňa 01.06.2020), pričom na listine sa nachádzali dôvody ospravedlnenia ku konaniu sp.zn. 13C/163/2007 a tiež ku konaniu sp.zn.18C/26/2019. Odvolací súd zistil, že v spise sa toto písomné podanie žalobkyne nenachádzalo. Z uvedeného vyplýva, že súd prvej inštancie nedisponoval písomným ospravedlnením žalobkyne týkajúce sa pojednávania z 16.06.2020. Podľa ust. § 183 ods. 3,4 CSP, „strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, oznámi súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela alebo mohla dozvedieť, alebo ho s prihliadnutím na všetky okolnosti mohla predpokladať. Ak súd zistí, že stranou uvedený dôvod na odročenie pojednávania nie je dôležitý, bezodkladne o tom upovedomí stranu, ktorá odročenie navrhla. Strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, je povinná

uviesť telefónne číslo alebo elektronickú adresu, na ktorú ju možno upovedomiť o rozhodnutí súdu o jej návrhu na odročenie pojednávania.“ S poukazom na citované ustanovenie je potrebné konštatovať, že aj v prípade, že by písomné ospravedlnenie žalobkyne bolo v dispozičnej sfére konajúceho súdu, toto nespĺňalo zákonné náležitosti vyžadované ustanovením § 183 ods. 3,4 CSP, lebo žalobkyňa neuviedla ani svoje telefónne číslo a ani elektronickú adresu (email), na ktorú by jej súd oznámil, či akceptuje jej žiadosť o odročenie pojednávania. Odvolací súd dodáva, že žalobkyňa bola o zákonných náležitostiach a dôvodoch pre odročenie pojednávania (§ 183 CSP) riadne poučená v každom písomnom predvolaní na pojednávanie, t.j. aj pojednávanie konané dňa 16.06.2020 o 13 hod. (čl. 428). Na základe uvedeného odvolací súd konštatuje, že nezistil žiadnu vadu v procesnom postupe súdu prvej inštancie.

9. Súd prvej inštancie riadne zistil skutkový stav v danej veci, pričom správne posudzoval nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia rozčlenením parciel zapísaných na LV č. XXXX kat.úz X. M. na tzv. nesporné pozemky a sporné pozemky. Pri nesporných pozemkoch, teda tých, pri ktorých nebolo spochybnené vlastníctvo žalobkyne, súd prvej inštancie pri posudzovaní nároku na zaplatenie bezdôvodného obohatenia správne postupoval podľa uzatvorenej Zmluvy č. 2195/02 zo dňa 19.02.2004, ktorá bola (pôvodne) uzatvorená na obdobie 5 rokov, a to od 01.01.2002 do 31.12.2006 a táto sa následne predlžovala v zmysle ust. § 12 ods. 1 Zákona č. 504/2003 Z.z. o nájme poľnohospodárskych pozemkov, poľnohospodárskeho podniku a lesných pozemkov na ďalšie 5 ročné obdobia, keďže nebola uzatvorená nová nájomná zmluva. Na základe tejto zmluvy sa žalovaný zaviazal uhrádzať žalobkyni nájomné vo výške 497,91 eura (1 500,- Sk/1ha/rok). Z dokazovania tiež vyplynulo, že žalovaný za rok 2013 za uvedené nesporné pozemky zaplatil žalobkyni sumu 900 eur dňa 10.12.2013, čo žalobkyňa nespochybnila. V tejto časti nároku žalobkyne súd prvej inštancie dospel k správnejmu záveru, že na strane žalovaného nevzniklo žiadne bezdôvodné obohatenie, pretože nárok žalobkyne na zaplatenie nájmu za uvedené nesporné pozemky bol riadne a včas uspokojený.

10. Pokiaľ ide o sporné pozemky (parcely registra E - číslo XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X), na Okresnom súde Nové Zámky v čase podania žaloby bolo vedené konanie pod sp.zn. 16C/77/2001, v ktorom sa žalobcovia domáhali voči žalovanej (L. U.) určenia vlastníckeho práva k uvedeným parcelám. Rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky č.k. 16C/77/2001 zo dňa 20.10.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.4.2019 bola táto žaloba zamietnutá. V konaní nebolo sporné, že žalovaný uvedené sporné pozemky užíval aj v roku 2013, pričom nemal so žalobkyňou uzatvorenú nájomnú zmluvu týkajúcu sa uvedených sporných pozemkov. Keďže žalovaný užíval predmetné nehnuteľnosti žalobkyne bez právneho dôvodu, je zrejmé, že došlo na jeho strane k bezdôvodnému obohateniu (§ 451 ods. 2 Občianky zákonník). Plnenie bez právneho dôvodu je jednou zo skutkových podstát bezdôvodného obohatenia spočívajúceho v tom, že medzi zúčastnenými osobami chýba právny vzťah, ktorý by zakladal právny nárok na predmetné plnenie. O obohatenie ide len vtedy, ak takýmto plnením dostal majetkovú hodnotu ten, komu bolo plnené, takže v jeho majetku došlo buď k zvýšeniu aktív alebo k zníženiu pasív, prípadne sa jeho majetkový stav nezmenšil, hoci by sa tak za bežných okolností stalo. Plnením bez právneho dôvodu je užívanie cudzej veci bez zmluvy o nájme, či iného titulu oprávňujúceho užívať cudziu vec. Bezdôvodné obohatenie zákon chápe ako záväzok, z ktorého vzniká tomu, kto sa obohatil, povinnosť vydať to, o čo sa bezdôvodne obohatil, a právo toho, na koho úkor k obohateniu došlo, požadovať vydanie toho, o čo sa povinný obohatil. Majetkovým vyjadrením prospechu získaného plnením bez právneho dôvodu je peňažná čiastka, ktorá zodpovedá čiastkam vynakladaným obvykle v danom mieste a v čase za užívanie obdobného predmetu nájmu a ktorú by nájomca za obvyklých okolností bol povinný platiť podľa nájmovej zmluvy.

11. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie v tomto smere nesprávne právne posúdil nárok žalobkyne pokiaľ ide o zaplatenie nájmu za sporné pozemky, keď uviedol, že žalovaný neužíval predmetné pozemky bez právneho dôvodu, a preto sa nemohol na úkor žalobkyne obohatiť. Je potrebné súhlasiť s tvrdením žalobkyne, že ňou uplatnený nárok na plnenie od žalovaného je v tejto časti nepochybne nárokom na vydanie bezdôvodného obohatenia. Žalobkyňa by teda mala nárok na zaplatenie takej sumy, ktorá by zodpovedala výške nájmného za obdobné nehnuteľnosti v danom mieste s čase. Z dokazovania pritom vyplynulo, že žalovaný v priebehu konania zaplatil žalobkyni sumu 497,91 eura označenú ako nájom za rok 2013 za užívanie 10 ha tzv. sporných pozemkov (parcela č. XXXX/XX, XXXX/XX, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X) spolu s úrokom z omeškania v sume 6,34 eura.

12. Zároveň je však treba poukázať aj na druhý dôvod zamietnutia žaloby žalobkyne v časti sporných pozemkov, a to skutočnosť, že žalobkyňa žiadnym spôsobom nepreukázala v konaní pred súdom prvej

inštancie požadovanú výšku bezdôvodného obohatenia. Súd prvej inštancie správne uviedol, že v tomto smere bola žalobkyňa pasívna, niekoľkokrát vo svojich vyjadreniach uviedla, že chce súdu predložiť znalecký posudok, v priebehu konania ho však nedoručila. Odvolací súd v tomto smere poukazuje na § 132 CSP, v zmysle ktorého má strana sporu v prvom rade povinnosť tvrdenia, na ktorú nadväzuje a s ktorou súvisí povinnosť označiť dôkazy na preukázanie týchto tvrdení. Za dôkaz môže slúžiť všetko, čo môže prispieť k náležitému objasneniu veci a čo sa získalo zákonným spôsobom z dôkazných prostriedkov. Nesplnenie povinnosti tvrdiť a preukazovať skutočnosti, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie vo veci samej, neodôvodňujú odmietnutie žaloby pre jej vady, ale jej zamietnutie po vecnom prejednaní veci. Odvolací súd dodáva, že súd nemôže v konaní nahrádzať úlohu žalobcu, ktorého povinnosťou bolo riadne preukázať svoje tvrdenia a žalobu navrhnutými dôkazmi. Sporové konanie je konaním kontradiktórnym, čo znamená, že tá strana sporu, ktorá z určitej skutočnosti vyvodzuje právne následky, musí tvrdiť skutočnosti a k tvrdeným skutočnostiam predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak úspešnou byť nemôže. Pokiaľ sa žalobkyňa od žalovaného v napadnutom konaní domáhala zaplatenia žalovanej sumy z titulu bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, bolo jej povinnosťou uviesť tvrdenia a zároveň preukázať skutočnosti, z ktorých vyplýva výška požadovanej sumy. S poukazom na uvedené potom súd prvej inštancie dospel k správnejmu záveru, že žalobkyňa neunesla v tejto časti dôkazné bremeno, keď neuviedla a ani nepreukázala na základe čoho požaduje od žalovaného bezdôvodné obohatenie práve vo výške 3 319,39 eura.

13. Predmetom odvolacieho konania bol zamietajúci výrok rozsudku v časti sumy 2821 eur, keďže v odvolaní žalobkyňa uznala, že žalovaný jej zaplatil sumu 497,91 eura a vyčíslený úrok z omeškania 6,34 eura a žalobkyňa výslovne žiadala od žalovaného zaplatať sumu 2821 eur a trovy konania. S poukazom na vyššie uvedené podstatné dôvody, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom zamietajúcom výroku v časti sumy 2821 eur, ako aj vo výroku o trovách konania potvrdil ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP.

14. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania strán sporu odvolací súd rozhodol podľa § 396 ods.1 CSP a § 255 ods. 1 CSP a žalovanému, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal proti žalobkyni nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

15. Toto rozhodnutie prijal odvolací senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).